

MVCRX05KKIXT
prvotní identifikátor

odbor legislativy a koordinace předpisů

náměstí Hrdinů 1634/3

140 21 Praha 4

Č. j. MV-48313-2/LG-2021

Praha 31. března 2021

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly

z d e

**Stanovisko – veřejnoprávní smlouva o přenosu příslušnosti k projednávání
dopravních přestupků**

k č. j. MV-7013-4/ODK-2021 ze dne 19. 3. 2021

Odbor legislativy a koordinace předpisů obdržel Vaši žádost pod výše uvedeným č. j. o stanovisko k žádosti XX o posouzení možnosti přenosu příslušnosti k projednávání dopravních přestupků veřejnoprávní smlouvou. Žádáte zdejší odbor o vyjádření z hlediska právní úpravy v zákoně č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“).

V posuzovaném případě se jedná o přestupky podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. K projednávání těchto přestupků je podle § 124 odst. 5 písm. k) zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností. Uvažovaná veřejnoprávní smlouva má být uzavřena mezi dvěma obcemi s rozšířenou působností. Smlouva se má týkat přestupků zjištěných prostřednictvím úsekového měření rychlosti. Jedna z variant smlouvy předpokládá, že přenos příslušnosti se bude týkat pouze zasílání výzev k uhrazení určené částky podle § 125h zákona o silničním provozu. Druhá varianta smlouvy pak zahrnuje rovněž samotné projednávání přestupků ve správním řízení.

Z hlediska naší působnosti je možno sdělit, že zákon o odpovědnosti za přestupky podle našeho názoru nevylučuje uzavření dotčené veřejnoprávní smlouvy (v některé z uvedených variant).

Podle § 105 zákona o odpovědnosti za přestupky *může obec uzavřít veřejnoprávní smlouvu o přenosu příslušnosti k projednávání přestupků pouze s obcí*

s rozšířenou působností nebo s obcí s pověřeným obecním úřadem, v jejímž správním obvodu se obec nachází. Obec může veřejnoprávní smlouvou přenášet pouze veškerou příslušnost k projednávání přestupků. U obcí s rozšířenou působností z povahy věci nepřipadá v úvahu uzavření veřejnoprávní smlouvy s obcí vyššího typu, jak vyžaduje zmíněný § 105 zákona o odpovědnosti za přestupky. Je tedy zřejmé, že citovaný paragraf míří na veřejnoprávní smlouvy podle § 63 obecního zřízení, které se týkají přenesené působnosti obcí základního typu. Podle § 63 odst. 1 obecního zřízení nemůže být předmětem dané veřejnoprávní smlouvy přenesená působnost, která je na základě zákona svěřena orgánům jen některých obcí. Půjde tedy o přestupky, k jejichž projednání je příslušný obecní úřad (obce základního typu), tj. typicky přestupky podle § 60 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

K možnosti uzavření veřejnoprávní smlouvy podle § 66a obecního zřízení se zákon o odpovědnosti za přestupky nevyjadřuje. Předpokládáme tedy, že uvedená smlouva se může týkat též přenosu příslušnosti k projednávání přestupků, k jejichž projednání jsou podle zákona příslušné (pouze) obecní úřady obcí s rozšířenou působností. Vzhledem k tomu, že § 105 zákona o odpovědnosti za přestupky na tuto veřejnoprávní smlouvu nedopadá, neuplatní se ani jeho požadavek na přenesení veškeré příslušnosti k projednávání přestupků. Smlouva by se tudíž patrně mohla týkat i výhradně projednávání přestupků podle zákona o silničním provozu, které byly zjištěny prostřednictvím úsekového měření rychlosti, nebo alternativně pouze postupů podle § 125h zákona o silničním provozu ve vztahu k přestupku provozovatele vozidla podle § 125f tohoto zákona.

Jinou otázkou je vhodnost tohoto řešení. Z metodického hlediska se domníváme, že by mělo být využíváno spíše jen ve výjimečných případech. Ačkoliv § 105 zákona o odpovědnosti za přestupky nelze v posuzované věci použít, lze argumenty svědčící pro zakotvení této úpravy zčásti vztáhnout i na obce s rozšířenou působností (rozptýlení výkonu přestupkové agendy a její nepřehlednost pro adresáty veřejné správy apod.).

Pokud se jedná o vlastní obsah předložených konceptů veřejnoprávních smluv, máme dále za to, že by bylo vhodné vymezit rozsah přenosu příslušnosti jednoznačněji. Jestliže se například podle smluvního ujednání přenáší příslušnost „v rozsahu zasílání výzev správním orgánem provozovateli vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku zjištěného systémem úsekového měření rychlosti, k uhrazení určené částky“, vzniká otázka, zda se tím přenáší též příslušnost k dalším postupům podle § 125h zákona o silničním provozu (samotný výběr určené částky, odložení věci v případě včasné úhrady určené částky, vrácení opožděně uhrazené určené

částky). Pokud se má přenos týkat i těchto dalších úkonů, bylo by vhodné odkazovat na veškeré postupy podle zmíněného § 125h zákona o silničním provozu. Na druhé straně je patrně nadbytečné ve smlouvě zvlášť upravovat rozpočtové určení příjmu určené částky nebo pokuty, neboť danou skutečnost stanoví kogentně zákon – srov. § 125h odst. 8 zákona o silničním provozu a § 7 odst. 1 písm. d) zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů. Dále se domníváme, že by ve veřejnoprávní smlouvě měly být přesněji vymezeny přestupky, kterých se daná smlouva týká (například prostřednictvím odkazů na konkrétní zákonná ustanovení upravující přestupky spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti, resp. přestupek provozovatele vozidla). Dále upozorňujeme, že se v konceptech smluv nepřesně hovoří o *pokutách vybraných na základě zaslaných výzev k uhrazení určené částky*, ačkoliv je dané peněžité plnění zákonem označeno právě jen jako „určená částka“, nikoliv „pokuta“.

JUDr. Vít Šťastný
ředitel odboru

vyřizuje: Mgr. Jiří Totín
tel. č.: 817 309
e-mail: jiri.totin@mvcv.cz